

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و برزنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Arts & Music

هنر و موسیقی

بهرام رحمانی

۰۷ فبروری ۲۰۱۳

دربارهٔ فلم «پرنده های مهاجر»!

(فلم فارسی- سویدنی شهرام قادر)

فلم سینمایی پرنده های مهاجر (The Emigrated Birds)، «آنان پرنده گانی بودند که سرنوشت شان را هجرت رقم زده بود» برای اولین بار یکشنبه شب ۲۷ جنوری ۲۰۱۳، در سالون بزرگ فلم هوست استکهلم (خانه سینمای استکهلم) به نمایش درآمد. صدها تن ایرانی و غیر ایرانی در این شب، به تماشای این فلم نشستند.

این فلم ۹۰ دقیقه ای به نویسندگی و کارگردانی شهرام قادر، با موسیقی "یارا زواره" و از جمله بازی نادیا، سارا حیدری، رومینا غلامی، سعید ریاستیان، مهرداد خسروانی، زندگی تعدادی دختر و پسر ایرانی و یا افغان را در «مهاجرت» نشان می دهد. چند نفر از آن ها نیز فاقد اقامت هستند. در تمام این فلم بدون این که بیننده احساس خستگی کند از صحنه ای به صحنه دیگر وارد می شود و با حساسیت فوق العاده ای صحنه ها را دنبال می کند. در پایان فلم، هر کدام از این جوانان سرنوشت های مختلفی پیدا می کنند.

زبان این فیلم فارسی با زیرنویس سویدنی است و در سال های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ در سویدن فیلم برداری شده است. فیلم برداری این فیلم عالی است. صحنه های موزیکال فیلم با ترانه هائی عمیق و هیجان انگیز و زیبا از نقاط قوت این فیلم به شمار می آید. رقص های فوق العاده زیبایی نشان داده می شود.

صحنه های این فیلم، به هرچه واقعی نشان دادن تصاویر کمک می کند. از سوئی، ویژگی ها و سلیقه های مختلف از تکنیک و نحوه طراحی و جزئیات صوتی تصویری گرفته تا نحوه داستان سرائی و شخصیت پردازی و دیالوگ ها در میان انبوهی از مشکلات روحی و روانی و اجتماعی سیر می کند. از این رو، به نظر می رسد خشم و نفرت، شادی و اوقات تلخی، به نوعی دامن تمامی آدم های این فیلم را فراگرفته است و همه چیز پیچیده و غیر قابل حل است.

کارگردان فیلم در به تصویر کشیدن زیبایی ذهنش، بسیار موفق عمل کرده است. تماشای این فیلم، بیننده حساس و آگاه را به تحقیق و کسب اطلاعات بیش تر درباره زندگی مهاجران و تبعیدیان، تشویق می کند. دیدن این فیلم، شما را به این باور می رساند که میل به خواستن و اراده، جهت غلبه بر تجارب تلخ و شکننده، به نیروی قدرتمند اراده و عزم راسخ انسانی نیاز دارد.

این فیلم در عین حال، روایت دردناک تنهایی و مملو از دردها و رنج ها و اشک ها و لبخندهاست. آدم های فیلم، بیش تر به روزمرگی و وقت گذرانی مشغولند و برنامه درازمدت در دنیای مهاجرت ندارند. با خودشان سخت درگیرند و از فشارهای عیدیه ای رنج می برند. در این فیلم، همواره زیبایی ها با بدی ها و شادی ها با تلخی ها و یأس و ناامیدی جا به جا می شوند و لحظاتی که شیرین است اما این شیرینی طعمی جز تلخی ندارد.

در این فیلم با انتخاب تم ها و دیالوگ های نوستالژیک و عشق به سرزمین مادری، به این مسأله تأکید دارد که دوران تبعید و مهاجرت از علائق انسانی و عاطفی فرد به کسانی که در کشورش باقی مانده اند، نمی کاهد.

یکی از صحنه های زیبایی که در این فیلم برجسته است دوستی صمیمانه یکی از دختران ایرانی با یک دختر افغان که هر کدام کاراکتر متفاوتی دارند؛ دختر افغان لباس پوشیده و سنتی و روسری و دختر ایرانی، با لباس های مدرن حضور دارند. دختر ایرانی، بر روی تپه های کنار دریاچه می رقصد و دختر افغان به تماشای وی می نشیند.

دختر مذکور به قبرستان می رود و در آن جا برای مردگان هم می رقصد. اما دختر و پسرهای دیگر، شب های تعطیل لباس های شیک می پوشند و به دیسکو می روند.

اگر ما حقیقت را به چهار قسمت تقسیم کنیم در این فیلم ما فقط یک چهارم آن را می بینیم. یعنی هیچ کدام از این جوانان در تبعید، موفقیتی کسب نمی کنند و از خوشبختی واقعی برخوردار نیستند. چنین پیامی از سوی این فیلم مایوس کننده است و کمی هم به دور از واقعیت زندگی مهاجران است.

در واقع این فیلم، به فعالیت های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی و موفقیت بسیاری از جوانان ایرانی مهاجر و پناهنده که حضور فعالی در این عرصه ها دارند، بی تفاوت مانده است. از این رو، شاید این فیلم برای فارسی زبانان زیاد سنگین نباشد و سوء تفاهم ایجاد نکند. اما این احتمال وجود دارد که این فیلم، برای بینندگان سویدنی و غیرسویدنی تصویر اشتباهی از زیست و زندگی و فعالیت ایرانیان مهاجر به دست دهد.

در هر صورت توصیه می کنم که خوانندگان این سطور، تماشای این فیلم را از دست ندهند. فلمی است دیدنی و جالب و قابل نقد و بررسی.

در پایان برای شهرام گرامی و هنرپیشه های جوان فیلم «پرنده های مهاجر» که همگی آماتور بودند و برای اولین بار در مقابل دوربین سینما قرار گرفته اند و نقش های خود را به زیبایی ایفاء کرده اند موفقیت ها و پیشرفت های بیش تر و روزافزونی آرزو می کنم.

یکشنبه پانزدهم بهمن [دلو] ۱۳۹۱ - سوم فروری ۲۰۱۳